

profesionalni političari. Ove ljude, koji su potekli iz nameštene srednje klase i gornjih kategorija radničke klase, uobličio je i povezao jalovi svet monopolističke industrije i centralizovanog upravljanja. U poređenju s odgovarajućim ljudima iz prošlih stoleća, oni su bili manje lakomi, manje skloni raskoši, gladniji čiste moći i, iznad svega, svesniji onoga što čine i jači u nameri da unište sve što im se suprotstavi. Ova poslednja razlika od presudnog je značaja. U poređenju s današnjom, sve tiranije poznate iz istorije bile su mlake i neefikasne. Vladajuće grupe su uvek bile u izvesnoj meri zaražene liberalnim idejama i zadovoljne da ostave stvari nedovršene, da obraćaju pažnju samo na ono što njihovi podanici čine, bez interesovanja za ono što ovi misle. Po savremenim merilima, čak je i srednjovekovna katolička crkva bila tolerantna ustanova. Razlog ovom je delom i to što u prošlosti nijedna vlada nije imala moći da stalno nadgleda svoje građane. Pronalazak štamparije je, međutim, olakšao manipulisanje javnim mnenjem, a film i radio su taj proces odveli još dalje. S razvojem televizije, i tehničkim napretkom koji je omogućio da jedna isti instrument može istovremeno primati i odašiljati, došao je kraj privatnom životu. Svaki građanin, ili bar svaki građanin dovoljno važan da ga treba posmatrati, mogao je dvadeset i četiri časa dnevno biti okružen pogledima policije i zvucima propagande, dok su svi ostali putevi komuniciranja bili zatvoreni. Prvi put se pojavila stvarna mogućnost da se iznudi ne samo potpuna pokornost volji države nego i potpuna istovetnost mišljenja o svim pitanjima. Posle revolucionarnog perioda šezdesetih godina 20. veka, društvo se pregrupisalo, kao i uvek, na Više, Srednje i Niže. Međutim, nova grupa Viših, za razliku od svih svojih prethodnika, nije delovala po instinktu; ona je odavno shvatila da je jedina stabilna osnova oligarhije kolektivizam. Bogatstvo i privilegije se najlakše brane kad se poseduju zajednički. Takozvano 'ukidanje privatne svojine', do koga je došlo sredinom stoleća, značilo je u stvari koncentraciju svojine u daleko manji broj ruku nego ranije, ali s tom razlikom da su novi posednici bili grupa, a ne masa pojedinaca. Pojedinačno uzev, nijedan član Partije ne poseduje ništa sem sitnih ličnih stvari. Kolektivno, Partija poseduje sve što postoji u Okeaniji, zato što ima kontrolu nad svim, a proizvodima raspolaže kako sam nađe za shodno. U godinama posle Revolucije ona je bila u stnaju da na ovaj upravljački položaj stupi skoro neometena, jer je ceo proces bio predstavljen kao kolektivizacija. Uvek se pretpostavljalo da posle eksproprijacije kapitalističke klase mora doći socijalizam; a kapitalisti su bez pogovora bili eksproprijisani. Fabrike, rudnici, zemlja, kuća, saobraćaj - sve im je to bilo oduzeto; a pošto nisu više bili privatna, proizilazilo je da su društvena svojina. Englsoc, koji je izrastao iz prethodnog, socijalističkog pokreta i nasledio njegovu frazeologiju, u stvari je sproveo u život najvažniju tačku socijalističkog programa; s rezultatom, prethodno predviđenim i nameravanim, da je ekonomska nejednakost učinjena trajno.

No problemi ovekovečenja hijerarhijskog društva su mnogo dublji. Vladajuća grupa može izgubiti vlast na samo četiri načina. Ili biva pobeđena spolja, ili vlada tako nevešto da se mase pobune, ili dopušta da se stvori jaka i nezadovoljna grupa Srednjih, ili izgubi samopouzdanje i volju da vlada. Ovi uzroci ne dejstvuju pojedinačno, a po pravilu su, u ovoj ili onoj meri, prisutna sva četiri. Vladajuća klasa koja bi se znala sačuvati od svih njih mogla bi stalno ostati na vlasti. U krajnjoj liniji, odlučujući činilac u ovome jeste mentalni stav same vladajuće klase.

Po završetku prve polovine ovog veka, prva opasnost je u stvari prestala. Svaka od triju zemalja koja danas dele svet de facto je nepobediva, i može prestati da to bude tek putem sporih demografskih procesa koje jedna moćna vlada može lako izbeći. Druga opasnost je takođe samo teorijska. Mase se nikad ne bune same, niti se bune samo zato što su eksploatisane. U stvari, sve dok im se ne dopušta da steknu merilo po kome bi pravile